

SFÂNȚA TREIME

Treimea este perfectă, de aceea Dumnezeu este Treime. Dovada de necontestat că iubirea în Treime este perfectă, o avem în crearea lumii. Iubirea lui Dumnezeu a fost atât de mare, încât a vrut să o reverse și în afara Sa, să se bucure și alții de ea, de aceea a creat tot ceea ce există. Bineînțeles că taina Sfintei Treimi este foarte adâncă și nu poate fi înțeleasă de mintea omului. Cum adică unul există în trei? Pentru a se încerca lămurirea acestei taine, s-au făcut tot felul de asemănări sau similitudini. Vom prezenta o comparație făcută de Sfântul Ierarh Spiridon al Trimitundeii. Acesta a luat o cărămidă în mână și a zis că Sfânta Treime este asemenea unei cărămizi, care deși este una singură, este compusă din trei elemente. Când Sfântul Ierarh Spiridon s-a rugat lui Dumnezeu și a strâns cărămida în pumn, a ieșit o pară de foc în sus, a curs apă în jos, iar în mâna Sfântului a rămas lutul cărămizii. În relațiile cu lumea, noi știm că Tatăl este Creator, Fiul Mântuitor, iar Sfântul Duh Sfințitor. De vreme ce ființa lui Dumnezeu este una singură și voința Lui este tot una singură, de aceea nu se poate să voiască ceva Tatăl și altceva Fiul sau Duhul Sfânt. În sânul Sfintei Treimi există o identitate perfectă de voință. Dacă este identitate de voință, atunci este și identitate de acțiune. De aceea când spunem că Tatăl a creat lumea, să fim conștienți că și Fiul și Duhul Sfânt au participat la crearea acesteia. Fiul și Duhul Sfânt erau mâinile cu care Tatăl plămădea creația. La mântuirea lumii, Fiul ascultă de Tatăl și vrea să o mântuiască și conlucrează cu Sfântul Duh. La fel, în orice acțiune exterioară a lui Dumnezeu, toate persoanele Sfintei Treimi sunt implicate în ea. Dacă Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt Sfânta Treime, Dumnezeul nostru, cine este atunci Iisus Hristos? Este și El Dumnezeu? Este El un al patrulea în Sfânta Treime sau El este Fiul? Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și mai mult decât atât. El nu este numai Dumnezeu, ci și om. Până la zămislirea Sfintei Fecioare Maria, Iisus Hristos nu exista. Era Sfânta Treime: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, dar Iisus începe să

existe de la zămislire. Hristos nu este numai Fiul lui Dumnezeu, ci și Fiul Fecioarei. Mântuitorul, ca Fiul al lui Dumnezeu, s-a născut din veci din Tatăl, iar ca om s-a născut la plinirea vremii din Fecioara Maria. Nu vorbim aici de două persoane, ci de una singură, de persoana divino-umană a lui Iisus Hristos, care are două firi: una dumnezeiască (a Fiului lui Dumnezeu) și una omenească (luată din Fecioara Maria). Acesta este Iisus Hristos: Fiul lui Dumnezeu întrupat. În Vechiul Testament deci nu putem vorbi de Iisus Hristos, ci numai de Fiul lui Dumnezeu, care nu luase încă trup și suflet omnesc. În actul întrupării vedem marea iubire a lui Dumnezeu, iubire de care putea da dovadă numai un Dumnezeu întreit în persoane. Atât de mare a fost iubirea lui Dumnezeu, încât nu numai că a creat lumea, dar în Iisus Hristos s-a unit cu ea. În persoana cea una a lui Iisus Hristos, Creatorul s-a unit cu creatura. Aceasta constituie „taina cea din veci ascunsă” (Col. 1,26) și de îngeri neștiută, „pe care Dumnezeu a împlinit-o în Iisus Hristos, Domnul nostru” (Efes. 3,11). Dacă Dumnezeu ne-a iubit atât de mult, încât a hotărât să ne creeze și din neexistență ne-a adus la existență și noi suntem datori să-i răspundem lui Dumnezeu cu aceeași iubire. Cum ne putem noi manifesta iubirea față de Dumnezeu? Mântuitorul ne-a spus: „Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este care Mă iubește” (Ioan 14,21), deci noi ne dovedim iubirea față de Dumnezeu împlinind poruncile Lui. Domnul Hristos a mai spus însă ceva: „Dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe Care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească”, deci iubirea lui Dumnezeu este condiționată de iubirea aproapelui. Să ne străduim deci din răspuțeri să răspundem iubirii lui Dumnezeu, împlinind poruncile Lui și iubind pe aproapele nostru, chiar când ne greșește, pentru că numai așa vom dobândi de la Dumnezeu răsplată veșnică în împărăția cerurilor.

(Ieromonah Petroniu Florea din Schitu Podromu, Athos, Predici la sărbători)